BEDA VENERABILIS
Salzburg, St. Peter, 1. Viertel 9. Jh.
Seite 187
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38278
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

quae electa ē. non dubitatur surgere in iudicio cū reprobis ostendatur una cunctorū bonorū scilicet
malorūq: resurrectio mortalium. & haec non iuxta fabulas iudaeorum mille annis ante iudi
cium sed in ipso ē. futura iudicio.

mon hic.

Quia uenit a finibus terrae audire sapientiā salomonis & ecce plus salo

Dicit in hoc loco non pnomen sed aduerbiū loci significat. id ē. in pūsentiarū in tuos conuersatur
qui in comparabilit ē. salomone prestantior. refert autē scriptura quomodo regina saba aptan
tas difficultates gentis sua & imperio derelictis uenerit in iudeā sapientiā audire salomonis. & ci
mutam uenire deferens ab eo plurē pceperit. quae ideo iudaeos in iudicio condemnabit. qnm ipsa ad
ultimis terrae finib: eum quaesiuit. quē pcepto dono sapientiae cognouerit. ē. famosū. Illi uero
secū habentes eū qui non aliunde sapiens sed ipsedi sapientia & uirtus est non modo non audire sed & phas
phemare atq: insidiis agitare malebant.

hac

Uiri niniuitae surgent in iudicio cū gene ratione hac & condemnabant illā quia
paenitentiā egerat ad pdicationē ionae & ecce plus ionā hic.

Jonas paucis dieb: pdicauit. ego tanto tempore; ille asserit ius gentis incredule. ego iudaeis populo dī; ille
peregrinis. ego ciuib:; ille uocem locutus simplici nilq: signorū faciens acceptus ē. Ego tanta signa
faciens bel zebub calumniā sustineo; plus ergo ē. ionah hic hoc ē. in medio uīm pdicans & ppter eaedem modo
quo regina austri uiri quoq: niniuitae generationē condemnabunt iudeorū hoc ē. infidelitatis arguent
alī in niniuitis & regina austri fides ecclesiae pferetur israhel; quae non minus ppaenitentiā pasteinsi
pientiae quā psapientiae discendei industriā dno conciliatur. Ex duab: quippe partib: unitas ecclesiae
congregatur. eorum uidelicet qui peccare nesciunt & eorum qui peccare desistunt. paenitentia
enim delictum abolet sapientia caueat.

XLVIIII

Nemo accendit lucernā & in abscondito ponit neque sub modio.

Ipse ipso dnus haec loquitur ostendens & si supra dixerit nullum genitorem nequā nisi signū
ione dandū. nequaquā tamen lucis suae claritatem fidelib: occultandam. ipse quippe lucernā
accendit qui restam humanae naturae flammā suae diuinitatis impleuit. quā pfecto lucernā nec
credentib: abscondere. nec modio supponere; hoc ē. sub mensura legis includere uelintur unus
iudaeae gentis terminos uolunt cohiberi.

t. exxxiii
n
in xxxii
in xxxviii

Sed supra candelabrum inquit ut qui ingrediuntur lumen uideant.

Candelabrum ecclesiā dicit. cui lucernam supposuit quia nris in frontib: fidem suae incarnatio
nis adfixit. ut qui ecclesiā fidelit ingredi uoluerint lumen ueritatis palam queant intueri. qua
sententia iudaeorum quoq: pceres condemnat qui signa quaerentes exterius aptā lucis ianuā
noluerint intuere credendo deniq: pcipit neopente tantum modo sed & cogitationes & ipsas
& iam cordis intentione mundare & castigare meminerent. Nam sequitur.

t. exxxiiii
v
in xlvii

Lucerna corporis tui est oculus tuus.

Corpus quippe dicit opera quae palam cunctis apparent. oculum uero ipsam mentis intentionē